

Met al die overvallen in Almere de laatste tijd hoor ik veel over het gevoel van onveiligheid. We spreken al snel van “Amerikaanse Toestanden” als er door de politie op vluchtende overvallers wordt geschoten. En aan vuurwapens zijn we gelukkig helemaal niet gewend.

Ik voel me nooit onveilig. Geen idee hoe dat komt. Het kan zijn dat ik onveilige plaatsen automatisch mijd of dat ik er simpelweg geen oog voor heb. Nou loop ik er met mijn mopperige naturel (is alleen uiterlijk hoor, van binnen lach ik bijna altijd) ook niet bij om lastig gevallen te worden, dus wellicht zit het ‘m daar in.

Toen we in Greenville SC door een oude wijk met Projects (een Amerikaanse poging om sociale huisvesting te organiseren) reden zag ik zo’n oud bord langs de weg staan op een plek waar ooit etablissement The Coffee Pot stond. “Stop hier even!”, riep ik enthousiast naar mijn schoon-neef. Maar die vond dat “a bad idea”. Even later liep ik toch met mijn camera door een stukje vergane glorie. Rustig zocht ik de goede hoek, de juiste lichtval en zittend op een stoepje drukte met de telelens ik af. “Kom nou maar weer naar de auto”, hoorde ik ergens buiten mijn concentratie... “Wil je dit nooit meer doen?”, vroegen ze in de auto. “Wat?”, vroeg ik me af. Het is hier best gevaarlijk was de uitleg. Ik had het geen moment zo ervaren.

Sinds ik mijn eigen naam punt nl heb ben ik druk in de weer met de foto’s die u op de voorpagina ziet. Ze zijn veelal genomen in Amerika, het land van kansen en tegenstellingen. Als ik daar iets zie met het Coca Colalogo leg ik het vast. Soms kom je op plaatsen waarbij je oude en versleten gebouwtjes aantreft met dat logo en dat is dan smullen.

En zo kwam bij het uitzoeken van de foto’s The Coffee Pot weer voorbij. Bij het inzoomen op de borden van Coca Cola en The Coffee Pot, zag ik ineens allerlei gaatjes, die mij daar niet waren opgevallen. “Kogelgaten, sufferd”, zegt mijn vrouw over mijn schouder. “Amerikaanse Toestanden”, dacht ik stilletjes...